

fra vor Side har Grund til i høj Grad at paaskønne. Der foreligger gennem de Forhandlinger, der har fundet Sted vedrørende vort Handelssamkvem med Tyskland, nye praktiske Vidnesbyrd om, at man naar længst, naar man søger at forhandle sig frem til Forstaaelse, og at det er ved gensidig Vekselvirkning, at man kan opbygge et Samarbejde, der er i alles Interesse, men at man ved at slaa i Bordet for hinanden meget hurtigt kommer i en Situation, der er lige det modsatte af det, der er i begge Parters velforstaaede Interesser.

Naar jeg saa vender mig fra disse to store Aftagere af den danske Landbrugs-eksport: England, som aftager vort Smør, vort Flæsk og vore Æg, og Tyskland, som i normale Tider aftog og forhaabentlig ogsaa i Fremtiden vil aftage Hovedparten af vort Kvæg, vore Heste og vor Fisk, til de mindre betydende, men langt fra betydningsløse nye Markeder, saa er Forholdet slet ikke det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann anførte, at vi møder særlige Vanskeligheder, fordi vi i Selvpogivelse glemmer at slaa i Bordet. Det er rigtigt, at der for Tiden er visse protektionistiske, snævert nationalistiske Synspunkter, der ude omkring kan volde os Vanskeligheder, men disse er ikke større for Frihandelslandet Danmark end for andre, tværtimod, de er mindre for os, netop fordi vi fører en frihandelsvenlig Politik.

I Czekoslovakiet, der er en ny Stat, har man gennemført en almindelig Importregulering, for saa vidt som Lovgivningsmagten har lagt det i Ministeriets Haand til enhver Tid at bestemme, hvad der maa indføres til Landet, og hvad der maa udføres. Jeg skal ikke her komme ind paa det berettigede i et saadant Systems Opretholdelse; det tilkommer ikke os at bedømme andre Staters Forhold, men jeg ønsker at fremhæve, at til Trods for dette System har vi her fra Danmark gennem venskabelige Forhandlinger og ved udtrykkelig at pege paa vort Frihandelsprincip af Czekoslovakiet opnaaet en praktisk talt ubegrænset Indførsel af vore Produkter, Fordele, som meget faa andre Lande har opnaaet der. Det vilde være overordentlig uheldigt, og jeg mener ogsaa nationalt set neppe helt

værdigt, om vi, som af det ærede Medlem Hr. Drachmann foreslaaet, vilde besvare den Imødekommenhed, vi har opnaaet, med nu at slaa i Bordet. Vi har netop for nylig prøvet denne Fremgangsmaade, og Resultatet taler for sig selv. Endnu er det lykkedes at bevare den ret betydelige Eksport af Kvæg og Smør til Czekoslovakiet, men hvis vi satte vor Lid til det ærede Medlem Hr. Drachmanns Metode, tør jeg vove at sige, at vor Stilling meget snart vil blive en helt anden. Enhver, der har Kendskab til de indre politiske Forhold i Czekoslovakiet, vil give mig Ret deri. Hver Gang vi her slaar i Bordet, gavner vi vore handelspolitiske Modstandere i det paagældende Land. Det er dem, der faar et Vaaben i Hænde, og ikke os.

Jeg vender mig saa til Frankrig. Det ærede Medlem Hr. Drachmann talte om Frankrig paa en Maade, som jeg mener, der bør gøres Indsigelse imod. Det ærede Medlem nævnte, at Frankrig havde forhøjet Tolden paa Smør fra 20 til 50 Frcs. og derved umuliggjort vor Smøreksport til Frankrig, der ellers var saa godt begyndt. Efter det ærede Medlems Opfattelse var denne Handling fra Frankrigs Side netop af den Slags, som vi burde anvende Modforanstaltninger overfor. En lignende Betragtning som det ærede Medlems har været anført ogsaa udenfor dette høje Ting.

Jeg vil da gerne benytte Lejligheden til at oplyse, hvorledes det i Virkeligheden forholder sig med den franske Smørtold, samtidig med at jeg advarer imod at betragte enhver Forandring i et andet Lands Toldsatser som en aggressiv Handling, der bør gøres til Genstand for Modforanstaltninger fra vor Side. Jeg kan sige, at da vi i Foraaret erfarede denne franske Toldforhøjelse, overvejede vi i Landbrugsministeriet, om vi skulde anmode Udenrigsministeriet om at gøre venskabelige Forestillinger i Frankrig. Jeg føler mig overbevist om, at hvis vi herfra havde gjort saadanne venskabelige Forestillinger, vilde de være blevet taget op til velvillig Overvejelse; men jeg tilstaar, at da vi i Landbrugsministeriet blev bekendt med Sagens rette Sammenhæng, stod det os klart, at her